

нали, които сж до толкова прекрасни, до колкото сж недостойни за настоящето време? Тие сж възбудиле подозрѣние въ Сеяна и въ Тиверия; тебе припознаха за човѣкъ неблагонамѣренъ и нерасположенъ къмъ правителството, защото ти обичашъ старината и свободата, за която даже и не спомѣнуватъ при нашиятъ дворъ. Съ една дума, — тебе счетоха за престѣпникъ, но по-напредъ искаха да испитатъ твоите мисли, и Сеянъ избра мене въ числото на другите. Ако да би са азъ отказалъ то би заслужилъ гиѣвътъ на Сеяна, а тебе не би принесалъ никаква полза: се едно — други би направилъ това сжщото.

Пинарий.

Ето още едно ново доказателство за престѣпността на Сатрия Секонда. Той клѣвети любимецътъ: той говори, че Сеянъ го научилъ. Възможно ли е това? Па и какъ сж са осмѣлили твоите уста да изхвърлятъ такава клѣвета противъ оногова, комуто ти вчера поднасяше стихове и го сравняваше съ боговете?

Фирмий.

За боговете, — смили са надъ мене, Кремуций! Азъ ща да ти бжда полезенъ.

Кремуций.

Слуги! исхвърлете сенаторътъ презъ оградата на радианата. Нека лѣжи тамъ на улицата и нека яде моите, плодове.

Фирмий.

Кремуций! Заклѣвамъ та въ памятьта на твоиятъ